

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/699/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812215862
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812215862.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, Bratislava, proti odporcovi: Q. W., nar. XX.X.XXXX, bytom H., M.G. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.888,72 eur s príslušnosťou, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. mája 2013, č.k. 9C/188/2012-120, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 151,70 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.137,88 eur spolu s úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 25.01.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, súd návrh zamietol. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 23,16 eur .Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným súdu 4.9.2012 , domáhal aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 1.888,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 25.1.2011 do zaplatenia a trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom 28.11.2008 zmluvu č. A 4037649, ďalej 29.1.2003 zmluvu č. A0647936 a 21.12.2009 zmluvu č.A4809061, ktorých súčasťou boli všeobecné podmienky. Podľa zmluvy , navrhovateľ zapožičal odporcovi 3 ks SIM kárt, ktoré mu umožňovali využívať telekomunikačné služby a boli im priradené telefónne čísla. Uplatnil si náhradu škody, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny a telekomunikačné zariadenia Konvertor G-25E vo výške 560,84 eur a LG KU 990i vo výške 149,00 eur, Huawei E1752 USB modem vo výške 41,- eur. Akciové ceny týchto zariadení, boli 0,03 eur, 1,- eur a 19,- eur. Škoda, ktorú navrhovateľ uplatnil predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, zvýhodnenou oproti trhovej, ktorú odporca spôsobil tak, že sa zaviazal za tieto služby platiť počas viazanosti a následne porušil svoj záväzok, zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Zmluvná pokuta v zmluvách , mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody. Nebola dojednaná s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu, mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom, pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Odporca podpísal prehlásenie, že si je vedomý toho, že mobilné telefóny a telekomunikačné zariadenia, získal len z toho dôvodu v uvedenej cene, že sa zaviazal užívať telekomunikačné služby po dobu dohodnutú v dodatku. Odporca tiež nezaplatil cenu poskytnutých služieb, vyfakturovaných v období od 14.8.2010 do 14.11.2010 vo výške 1.137,88

eur. Tieto faktúry pripojil k návrhu. Navrhovateľ pokusom o pokonávku z 10.1.2011, vyzval odporcu na zaplatenie faktúr. Na tieto výzvy odporca nereagoval. Preto si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania, odo dňa nasledujúceho po dni, kedy uplynula lehota na dodatočné plnenie, uvedená v pokuse o pokonávku t.j. od 25.1.2011. Okrem faktúr, navrhovateľ pripojil i prehľad transakcií na účte odporcu, zmluvy o pripojení s dodatkami a s všeobecnými podmienkami. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal odpor vedľajší účastník na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, na ul. Važeckej č. 16, právne zastúpený zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec. Odpor odôvodnil tým, že súdy v Slovenskej republike už judikovali, že zmluvná pokuta používaná v zmluvách navrhovateľa, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je absolútne neplatná. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/2010 zo 14.6.2012, ktorý určuje, že vnútroštátny súd, nemôže meniť obsah nekalej podmienky, uvedenej v spotrebiteľskej zmluve a je vylúčené uplatnenie moderačného práva, vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty. Navrhovateľ podľa neho porušil zákon č. 250/2007 Z.z.v § 4 ods.3 podľa ktorého, predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov, alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku, alebo na poskytnutie inej služby. Pokiaľ navrhovateľ vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, ide len o to, aby sa na neho vzťahovalo i ustanovenie § 4 ods. 3 písm. a/ tohto zákona, podľa ktorého, sa za viazanie predaja nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky a služby i samostatne. Paušalizovanú náhradu škody už judikatúra zakázala, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil. Nevyklučuje, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti, môže navrhovateľovi spôsobiť škodu, musí však ísť o skutočnú, nie paušalizovanú škodu. Navrhli návrh v časti zmluvnej pokuty zamietnuť. Navrhovateľ namietol vstup vedľajšieho účastníka, súd jeho vstup do konania na strane odporcu pripustil. Odporca súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, uznal svoj dlh v celej výške 1.888,72 eur.

Ďalej v odôvodnení svojho rozsudku s odkazom na ust. § 78 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 42 ods. 1 písm. a/ zák.č. 610/2003 Z.z., § 42 ods. 4 písm. b/ zák.č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, 2 veta prvá OZ, § 52 ods. 3, 4 OZ, § 53 ods. 1, 2 OZ, § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, § 53 ods. 5 OZ, § 53 ods. 10 OZ, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2, § 544 ods. 1, 2 OZ, okresný súd uviedol, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, založený zmluvami o pripojení, posúdil súd občianskoprávny vzťah, na dojednanú aplikáciu Obchodného zákonníka účastníkmi zmluvy súd neprihliadal, pretože ju považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko odporca ako spotrebiteľ, nemohol ovplyvniť obsah dodatku, ktorý nebol individuálne dojednaný a aplikácia Obchodného zákonníka, je pre odporcu ako spotrebiteľa, nevýhodná. Odporca uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, bez oprávnenia na podnikanie. Súd mal preukázané, že právo na zaplatenie ceny poskytnutých služieb splatných v uvedenom období, ktoré navrhovateľ fakturoval, odporca riadne a včas neuhradil. Preto súd uložil odporcovi povinnosť, zaplatiť neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Nakoľko odporca je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd navrhovateľovi i úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 743,56. V prevyšujúcej časti uplatnených zmluvných pokút, s uplatneným príslušenstvom z nich, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný, zamietol. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, súd zistil, že predmetnou zmluvou bol medzi účastníkmi konania založený záväzkový právny vzťah, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 53 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Pre prípad porušenia zmluvných povinností, dojednali navrhovateľ a odporca v zmluvách o pripojení, pokuty. Z dokazovania vyplýva, že odporca neuhradil cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby riadne a včas. Na právny vzťah založený zmluvami o pripojení, je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu, uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy, nepredstavujú osobitný zmluvný typ, aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny, alebo obchodnoprávny vzťah. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Navrhovateľ zmluvnú pokutu s odporcom, ako spotrebiteľom, osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách o pripojení. Nakoľko sporné zmluvy o pripojení sú spotrebiteľskými zmluvami, je potrebné na ne aplikovať ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania, obsiahnuté v sporných zmluvách o pripojení,

týkajúce sa zmluvnej pokuty, považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí byť dojednaná zmluvná pokuta, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok, so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností, na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzavieraní zmluvy, nemal byť prísnejšie, alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto, na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Za neprijateľnú podmienku v zmluve, treba považovať ustanovenie dojednávajúce zmluvnú pokutu, pretože je to také dojednanie o zmluvnej pokute, kde "neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku, alebo na konci viazanosti". Navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre zmluvné pokuty, ktoré žiada žalobca od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nezmenenej výške, bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa. Súd ustálil, že zmluvná podmienka v dodatkoch k zmluvám o pripojení pod bodom 2.5, na základe ktorej, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3, alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy, alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti), je účastník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu, je neplatná. Navrhovateľovi priznal iba plnenie, predstavujúce nezaplatenú cenu služieb spolu s úrokom z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) a vo zvyšku návrh zamietol, keďže z neplatnej zmluvnej podmienky, nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie (zaplatenie zmluvnej pokuty) a odporcovi povinnosť plniť. Pokiaľ aj odporca záväzkov uznal, je tento úkon v rozpore s ustanovením § 110 OZ, pretože na platnosť takéhoto úkonu sa vyžaduje, aby dlh v čase uznania trval.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov, nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na rozhodnutie súdu, bol úspech navrhovateľa v pomere úspechu vyšší o 20,5 %. Preto súd zaviazal odporcu, zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v tomto pomere z celkovo vynaložených trov. Neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi, súd náhradu trov nepriznal. Vedľajší účastník sa domáhal náhrady trov konania s poukazom na to, že vstúpil do konania na podporu odporcu len čo sa týka paušálnej škody, v skutočnosti naďalej zmluvnej pokuty vo výške 750,84 eur. Toto tvrdenie nekorešponduje s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania z 28.9.2012, pretože z tohto vyplýva, že združenie vstúpilo do konania na podporu účastníka Ľuboša Žembera, ako vedľajší účastník. Navyše, podľa názoru súdu, nemôže vedľajší účastník vstúpiť len do časti sporu, pretože z ust. § 93 O.s.p., takáto možnosť nevyplýva. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z toho teda vyplýva, že vedľajší účastník vstupuje do celého konania na strane účastníka a má aj rovnaké práva a povinnosti, vyplývajúce z ďalších procesných ustanovení, teda i tých ktoré sa týkajú náhrady trov konania.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu a to v časti, ktorou okresný súd rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Podľa jeho názoru, v tomto smere súd vec nesprávne právne posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Poukázal na to, že okresný súd rozhodol o trovách podľa § 142 ods. 2 O.s.p., avšak podľa jeho názoru, bol vedľajší účastník v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu prináleží náhrada trov, ktoré mu v konaní vznikli. Uviedol, že v návrhu sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky, pričom jedným, je nárok na zaplatenie tzv. hovorného, druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, resp. nárok na paušalizovanú náhradu škody. Vedľajší účastník, vstupuje do konania na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované jeho spotrebiteľské práva. Na jeho strane nič nebránilo tomu, aby vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne a v rozpore so

spotrebiteľským právom, preto sa jeho aktivita v konaní, týkala len zmluvnej pokuty, ktorý nárok mohol byť uplatnený aj samostatným návrhom. Uviedol, že nezdíela v tomto spore postavenie účastníka, na strane ktorého vystupuje, nakoľko podľa § 93 ods. 4 O.s.p., koná iba sám za seba. Za tejto situácie, nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, takto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Vo vzťahu k správnosti svojich záverov, poukázal aj na rozhodnutie iných súdov. Žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v dotknutom výroku, teda o trovách vedľajšieho účastníka zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi, trovy prvostupňového a odvolacieho konania, vzniknuté v súvislosti s trovami právneho zastúpenia, v celkovej výške 151,70 eur.

Navrhovateľ, ani odporca, nevyužili svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, a preto je potrebné rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť, podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci, začatej dňa 04.09.2012, boli predmetom konania nároky navrhovateľa proti odporcovi, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy.

Vzhľadom na charakter konania, v zmysle ust. § 93 ods. 1 O.s.p., vstúpilo do konania popri odporcovi, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, v konaní zastúpené advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Lučenec, J.Kráľa 5/A.

Ako vedľajší účastník, podľa uvedeného ustanovenia, sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, môže zúčastniť na konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Právnická osoba sa môže stať vedľajším účastníkom, ak preukáže predmet činnosti (nie podnikania), ktorým je ochrana práv podľa osobitného zákona, ktorá má súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní bez toho, aby musela preukázať právny záujem na výsledku sporu. Pôjde napríklad o združenia na ochranu spotrebiteľov (právnické osoby založené alebo zriadené na ochranu spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, vstúpilo v prejednávanej veci do konania z vlastného podnetu, podaním zo dňa 24.09.2012, doručeného okresnému súdu dňa 28.09.2012. Súčasne žiadalo o doručenie návrhu na začatie konania, s prílohami.

Podaním zo dňa 21.11.2012 doručeným okresnému súdu dňa 23.11.2012, vedľajší účastník upresnil, že vstupuje do konania len v časti, týkajúcej sa navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie tzv. paušálnej náhrady škody, v skutočnosti naďalej zmluvnej pokuty, vo výške 750,84 eur. Poukázal na to, že súdy v SR, už judikovali v iných rozhodnutiach, že zmluvná pokuta, ktorú si v predmetnej veci naďalej navrhovateľ uplatňuje, je neprijateľná zmluvná podmienka a preto je v tejto časti, zmluva neplatná. Súčasne uplatnil náhradu trov prvostupňového konania, z titulu trov právneho zastúpenia vychádzajúc z hodnoty konania 750,84 eur (výšku uplatnenej zmluvnej pokuty). Z obsahu spisového materiálu ďalej vyplýva, že navrhovateľ si svojim návrhom uplatnil zo strany odporcu, nárok na zaplatenie poskytnutých telekomunikačných služieb vo výške 1.137,88 eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 750,54 eur. Okresný súd napadnutým rozsudkom odporcu na zaplatenie telekomunikačných služieb vo výške 1.137,80 eur s príslušenstvom zaviazal a vo zvyšku návrh navrhovateľa, čo do jeho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody vo výške 750,84 eur, zamietol. O trovách konania, rozhodol za použitia § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom

na pomer úspechu navrhovateľa, ktorý bol v konaní vyšší vo vzťahu k odporcovi, a zaviazal odporcu, zaplatiť v tomto pomere úspechu náhradu trov konania navrhovateľovi, vo výške 23,16 eur a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje v konaní, teda na neho rovnakým spôsobom, ako na tohto účastníka, dopadajú aj dôvody, na základe ktorých, o náhrade trov konania sa rozhoduje vo vzťahu k odporcovi.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vedľajší účastník (Združenie na ochranu spotrebiteľa), vstúpil do konania za účelom ochrany spotrebiteľa proti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo je aj cieľom združení, pôsobiacich na ochranu spotrebiteľa, ako slabšej strany spotrebiteľského zmluvného vzťahu vo všeobecnosti. Odvolací súd nevidel žiaden dôvod, prečo by vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa pred uplatňovaním nekalých podmienok, nemohol do konania vstúpiť len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Vstup vedľajšieho účastníka do konania, je účinným prostriedkom presadzovania vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, v zmysle zmluvy o fungovaní EÚ a taktiež Charty základných práv EÚ. Tým, že vedľajší účastník vstúpi do konania, nie sú porušované práva spotrebiteľa, v tom je práve špecifickosť pôsobenia združenia v konaní a zároveň ide o naplnenie ust. § 93 ods. 4 druhá veta O.s.p. (koná však iba sám za seba). V prípadoch, ak navrhovateľ návrhom uplatňuje viaceré samostatné pohľadávky, nemá vedľajší účastník inú možnosť, než najskôr vstúpiť do celého konania a špecifikovať, v akej časti uplatneného nároku vstupuje na podporu spotrebiteľa. Rozsah svojho pôsobenia, vedľajší účastník v konaní o viacerých nárokoch určí po oboznámení sa s návrhom. Tak tomu bolo aj v predmetnej veci. Nie je možné od vedľajšieho účastníka totiž spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu odporcu aj v konaní, proti navrhovateľom uplatňovanému nároku, ktorý je opodstatnený, kde čo do tejto časti, nie sú porušované práva spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, odvolací súd rozdielne od okresného súdu, dospel k záveru, že o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, je potrebné rozhodnúť podľa § 142, ods. 1 O.s.p., pretože vo vzťahu k nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, bol v celom rozsahu neúspešný navrhovateľ a je preto zodpovedný, za náhradu trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Za účelné v prejednávanej veci, je potrebné považovať tri úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v prospech odporcu - spotrebiteľa. Zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej - odpor zo dňa 21.11.2012, za ktoré mu patrí tarifná odmena z tarifnej hodnoty 750,84 Eur, t. j. 2x 51,45 Eur, /§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, ďalej mu patrí 1x odmena v polovici z rovnakej tarifnej hodnoty za podané odvolanie t.j. 25,73 Eur, /§ 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhl./, k tomu 2x rež. paušál á 7,63 -rok 2012, 1x 7,81 Eur režijný paušál - rok 2013(§ 16 ods. 3) spolu 151,70 Eur náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.